

Underbilag 2.

Uddrag af meddelelser fra statskattedirektoratet og ligningsrådet, januar 1976.

Debitorer.

Tab på forretningsdebitorer skal som hovedregel fratrækkes i indkomstopgørelsen det år, tabet er konstateret.

Der kan således ikke foretages fradrag for forventet tab på debitorer, men hvor det under særlige omstændigheder – herunder navnlig i tilfælde af debitors indtrådte konkurs, betalingsstandsning, akkord, likvidation på grund af insolvens, debitors forsvinden eller lignende – må anses for sandsynliggjort, at en væsentlig del af en fordring er tabt, kan der foretages skattemæssig afskrivning på fordringen med det tabte beløb.

Procentvis afskrivning på de samlede debitorbeholdninger tillades for visse afbetalingsforretninger og i øvrigt, hvor forholdene i særlig grad taler derfor, herunder at debitorantallet er meget betydeligt.

Afskrivningsprocentens størrelse må først og fremmest bero på virksomhedens egne, regnskabsmæssigt påviselige, erfaringer med hensyn til tab på debitormassen i tidligere år, hvorved det må tages i betragtning, om konjunkturerne, kundekredsen eller omfanget af kreditydelsen er undergået væsentlige forandringer. Derudover kan erfaringer, som under i øvrigt lige betingelser er gjort af andre virksomheder i branchen, eventuelt tillægges vejledende betydning.

Det bemærkes, at det i alle tilfælde er en forudsætning for godkendelse af afskrivning, at det med selvangivelsen fulgte regnskab viser, hvorledes der er forholdt med de udestående fordringer, og at de pågældendes regnskab i øvrigt føres således, at det sikres, at de nedskrevne beløb føres til indtægt i det omfang, de senere måtte indgå.